

به نام خدا

نظریه زبان‌ها و ماشین‌ها

آرش شفیعی

- مقدمه‌ای بر نظریهٔ زبان‌ها (زبان‌های صوری) و ماشین‌ها از پیتر لینز¹
- مقدمه‌ای بر نظریهٔ محاسبات از مایکل سیپسر²
- مقدمه‌ای بر نظریهٔ ماشین‌ها، زبان‌ها، و محاسبات از جان هاپکرافت و همکاران³

---

¹ Introduction to Formal Languages and Automata, by Peter Linz

² Introduction to the Theory of Computation, by Michael Sipser

³ Introduction to Automata Theory, Languages, and Computation, by John Hopcroft et al.

- تمرینات $\approx$ ۸ نمره
- آزمون میان دوره $\approx$ ۶ نمره
- آزمون پایان دوره $\approx$ ۶ نمره

مقدمه

- زبان‌های صوری¹ (فرمال یا قراردادی) و گرامر² (دستور زبان) آنها
- ماشین‌ها³ (اتوماتا) برای شناسایی (پذیرفتن) زبان‌ها
- محاسبه‌پذیری⁴
- پیچیدگی⁵

---

¹ formal language

² grammar

³ automata

⁴ computability

⁵ complexity

- زبان‌های صوری و گرامرها و ماشین‌ها : چگونه برای شناسایی یک زبان، یک ماشین طراحی می‌کنیم؟
به عبارت دیگر محاسبات را چگونه توسط کامپیوترها انجام می‌دهیم؟
- محاسبه‌پذیری : محدودیت ماشین‌ها شناسایی زبان‌ها چیست؟
به عبارت دیگر چه نوع محاسباتی را با کامپیوترها می‌توانیم انجام دهیم و چه نوع محاسباتی را نمی‌توانیم؟
- پیچیدگی : چگونه زبان‌ها را از لحاظ پیچیدگی (درجه سختی) آنها برای شناسایی توسط ماشین‌ها به دسته‌های متفاوت تقسیم‌بندی می‌کنیم؟
به عبارت دیگر با چه مقدار و چه نوع حافظه‌ای و با چه سرعتی می‌توانیم محاسبات را انجام دهیم؟

- ساختن یک نظریه انتزاعی برای فهم اصول محاسبات و کامپیوترها
- پیدا کردن بینشی کلی در مورد چستی و توانایی کامپیوترها
- کمک کردن به استفاده از کامپیوترها و زبان‌های برنامه‌نویسی برای حل مسائل
- به طور خلاصه: مدلسازی محاسبات برای استفاده در حل مسئله‌های محاسباتی

- برای مدلسازی محاسبات از مفهوم ماشین (اتوماتون) استفاده می‌کنیم.
- یک ماشین یک ورودی را دریافت می‌کند، و تصمیم می‌گیرد که چگونه ورودی را به خروجی تبدیل کند.
- چگونگی حافظه و کنترل‌کننده (تصمیم‌گیرنده) هر ماشین را بیان می‌کنیم.
- پس یک ماشین انتزاعی مفهومی است برای تعریف یک محاسبه‌گر (کامپیوتر).

- زبان صوری تشکیل شده است از تعدادی جمله قابل قبول در آن زبان.
- برای ساختن یک جمله از تعدادی نماد (سمبول) و قوانینی برای ترکیب نمادها استفاده می‌کنیم.
- پس یک زبان صوری مفهومی انتزاعی از زبان‌های برنامه‌نویسی است.

- آشنایی با نظریهٔ مجموعه‌ها
- آشنایی با توابع و روابط
- آشنایی با گراف‌ها و درخت‌ها
- آشنایی با اثبات ریاضی

آشنایی با نظریهٔ مجموعه‌ها:

- اشتراک، اجتماع، تفاضل، متمم
- مجموعهٔ مرجع، مجموعهٔ تهی
- قوانین دمورگان
- زیر مجموعه، زیرمجموعهٔ محض، مجموعه‌های مجزا
- مجموعهٔ متناهی، مجموعهٔ نامتناهی
- مجموعهٔ توانی
- ضرب دکارتی
- افراز یک مجموعه

آشنایی با توابع و روابط:

- تابع و دامنه و برد
- تابع کامل و تابع جزئی
- مرتبهٔ بزرگی توابع، حداکثر از مرتبه (کران پایین حدی)، حداقل از مرتبه (کران بالای حدی)، هم‌مرتبه
- رابطه
- رابطهٔ هم‌ارزی، بازتابی، متقارن، ترایا

آشنایی با گراف‌ها و درخت‌ها

- گراف و رأس و یال

- گراف جهت‌دار و گراف معمولی (بدون جهت)

- گشت، مسیر، مسیر ساده، دور، حلقه

- درخت، ریشه، برگ، والد، فرزند

- سطح رأس درخت، ارتفاع درخت

آشنایی با اثبات ریاضی

- استدلال استقرایی

- برهان خلف

- زبان‌های طبیعی (مانند فارسی و انگلیسی و فرانسوی) مجموعه‌ای از نمادها (سمبول‌ها) و قوانین گرامری هستند که برای بیان مفاهیم و حقایق و ارتباط انسان‌ها به کار می‌روند.
- در این مبحث، برای مطالعه علمی زبان‌های صوری (فرمال یا قراردادی) باید تعریف دقیق‌تری از زبان ارائه کنیم.

- یک زبان مجموعه ای است از رشته‌ها¹.
- یک رشته دنباله‌ای محدود است از نمادها (سمبول‌ها)².
- به یک مجموعه Σ از سمبول‌ها یک الفبا³ می‌گوییم.

---

¹ string

² symbol

³ alphabet

- برای مثال اگر الفبای $\Sigma = \{a, b\}$ را داشته باشیم،
- رشته‌های $abab$ و $aaabbbba$ رشته‌هایی از الفبای Σ هستند.
- برای نمایش یک رشته با نام w و مقدار $abaaa$ می‌نویسیم : $w = abaaa$.

- الحاق¹ رشته w و رشته v با افزودن نمادهای رشته v به سمت راست نمادهای رشته w به دست می‌آید.

$$w = a_1 \cdots a_n, \quad v = b_1 \cdots b_m, \quad wv = a_1 \cdots a_n b_1 \cdots b_m$$
- معکوس² یک رشته با نوشتن نمادهای آن با ترتیب معکوس (از آخر به اول) به دست می‌آید.

$$w^R = a_n \cdots a_1$$
- طول³ رشته w با $|w|$ نشان داده می‌شود که تعداد نمادهای آن رشته است.
- رشته تهی⁴ رشته‌ای است که هیچ نمادی در آن نیست و با λ نشان داده می‌شود.

$$|\lambda| = 0, \quad \lambda w = w\lambda = w$$

---

¹ concatenation

² reverse

³ length

⁴ empty string

- یک زیررشته¹ از رشته w دنباله‌ای از نمادهای متوالی در w است.
- اگر $w = vu$ باشد، v و u به ترتیب پیشوند² و پسوند³ نامیده می‌شوند.
- اگر $w = abbab$ باشد، $\{\lambda, a, ab, abb, abba, abbab\}$ مجموعه همه پیشوندهای w است و $\{\lambda, b, ab, bab, bbab, abbab\}$ مجموعه همه پسوندها.
- برای طول رشته‌ها این رابطه برقرار است: $|uv| = |u| + |v|$

---

¹ substring

² prefix

³ suffix

- رشته w^n رشته‌ای است که از تکرار رشته w به تعداد n بار به دست می‌آید.
- تعریف می‌کنیم: $w^\circ = \lambda$
- مجموعه همه رشته‌هایی را که با الفبای Σ به دست می‌آید با Σ^* نشان می‌دهیم.
- Σ^* همیشه رشته λ را نیز در بر می‌گیرد.
- تعریف می‌کنیم: $\Sigma^+ = \Sigma^* - \{\lambda\}$
- در حالی که Σ طبق تعریف یک مجموعه محدود است، Σ^* و Σ^+ همیشه نامحدود هستند.
- یک زبان L زیرمجموعه‌ای از Σ^* است.
- هر رشته از زبان L را یک جمله از زبان L می‌نامیم.

- اگر $\Sigma = \{a, b\}$ باشد، داریم: $\Sigma^* = \{\lambda, a, b, aa, ab, ba, bb, aaa, \dots\}$
- مجموعه $\{a, aa, aab\}$ یک زبان بر روی الفبای Σ است. این زبان یک زبان محدود است.
- مجموعه $L = \{a^n b^n : n \geq 0\}$ نیز یک زبان بر روی الفبای Σ است. اما این زبان یک زبان نامحدود است. بعضی جملات آن برابرند با $aabb$ و $aaaabbbb$. اما جمله abb عضو این زبان نیست.

- از آنجایی که یک زبان، یک مجموعه است، همه عملیات اجتماع و اشتراک و تفاضل بر روی آنها تعریف می‌شوند.
- با توجه به این که مجموعه مرجع، مجموعه‌ای شامل همه جملات بر روی یک الفبا است، متمم یک زبان بدین صورت تعریف می‌شود: $\bar{L} = \Sigma^* - L$
- معکوس یک زبان، معکوس همه جملات آن است: $L^R = \{w^R : w \in L\}$
- الحاق دو زبان، الحاق همه جملات آن دو زبان است: $L_1 L_2 = \{xy : x \in L_1, y \in L_2\}$
- الحاق یک زبان به خودش را به تعداد n بار به صورت L^n تعریف می‌کنیم.
- اگر $L = \{a, ab\}$ باشد، داریم $L^2 = \{aa, aab, aba, abab\}$
- تعریف می‌کنیم: $L^\circ = \{\lambda\}$

- بستار-ستاره¹ بر روی زبان L را بدین صورت تعریف می‌کنیم: $L^* = L^0 \cup L^1 \cup L^2 \cup \dots$
- بستار-مثبت² بر روی زبان L را بدین صورت تعریف می‌کنیم: $L^+ = L^1 \cup L^2 \cup \dots$
- اگر $L = \{a^n b^n : n \geq 0\}$ باشد، داریم $L^2 = \{a^n b^n a^m b^m : n \geq 0, m \geq 0\}$.
- همچنین داریم: $L^R = \{b^n a^n : n \geq 0\}$

---

¹ star-closure

² positive closure

- برای تعریف یک زبان صوری با استفاده از زبان ریاضی از نظریه مجموعه‌ها استفاده کردیم.
- ولی مجموعه‌ها پاسخگوی همه نیازهای ما نیستند و محدودیت‌هایی دارند.
- اکنون از گرامرها برای تعریف یک زبان استفاده می‌کنیم.

- گرامر در یک زبان طبیعی به ما می‌گوید که آیا ساختار یک جمله درست است یا غلط.
- به عبارت دیگر گرامر چگونگی ساختار جمله (نحوه کنار هم قرار گرفتن واژه‌ها و تکیواژه‌ها) را توصیف می‌کند.
- مثلا در زبان فارسی می‌توانیم گرامری به این صورت تعریف کنیم: <نهاد> <گزاره> → <جمله>
- حالا باید تعریف کنیم که نهاد و گزاره چه هستند.
- می‌توانیم تعریف کنیم: <گروه اسمی> → <نهاد> و <مفعول> <فعل> → <گزاره> و <متمم> <فعل> → <گزاره> و <مسند> <فعل> → <گزاره> و ...
- مثلا در جمله «خدا مهربان است»، «خدا» نهاد، «مهربان» مسند، و «است» فعل است. همچنین «مهربان است» یک گزاره است.

- پس در یک گرامر با یک جمله شروع می‌کنیم و اجزای آن را مشخص می‌کنیم.
- یک زبان تشکیل شده است از جملاتی که با آن گرامر ساختار بندی شده اند.
- برای زبان‌های صوری نیز به همین ترتیب عمل می‌کنیم.

- یک گرامر G به صورت یک چهارتایی $G = (V, T, S, P)$ تعریف می‌شود به طوری که:
- V مجموعه‌ای متناهی از متغیر ¹ ها است.
- T مجموعه‌ای متناهی از نمادهای پایانی (پایانه) ² است.
- $S \in V$ نمادی است به نام متغیر آغازی ³ .
- P مجموعه‌ای متناهی از قوانین تولید ⁴ است.
- مجموعه‌های V و T غیرتهی و مجموعه‌هایی مجزا هستند.

---

¹ variable

² terminal symbols

³ start variable

⁴ production rules

- قوانین تولید تعیین می‌کنند چگونه گرامر یک رشته را به یک رشته دیگر تبدیل می‌کند.
- قوانین تولید را بدین صورت نمایش می‌دهیم : $x \rightarrow y$
- به طوری که : $x \in (V \cup T)^+$ و $y \in (V \cup T)^*$
- برای مثال رشته $w = uxv$ با استفاده از قانون تولید $x \rightarrow y$ به رشته $z = uyv$ تبدیل می‌شود.
- در این صورت می‌نویسیم $w \Rightarrow z$ و می‌خوانیم w نتیجه (به دست) می‌دهد z و یا z از w مشتق می‌شود.
- با اعمال قوانین تولید با ترتیب دلخواه، رشته‌های پی‌درپی مشتق می‌شوند.

- اگر داشته باشیم : $w_1 \Rightarrow w_2 \Rightarrow \dots \Rightarrow w_n$ می‌گوییم w_1 در چند گام نتیجه می‌دهد w_n و می‌نویسیم $w_1 \xRightarrow{*} w_n$
- علامت $\xRightarrow{*}$ به معنای نتیجه دادن با تعداد نامشخصی از گام‌ها است.
- مجموعه همه رشته‌هایی که از یک گرامر به دست می‌آیند، و فقط از نمادهای پایانی تشکیل شده باشند (رشته‌های پایانی)، زبان مرتبط با آن گرامر را تعریف می‌کنند.

- فرض کنید $G = (V, T, S, P)$ یک گرامر باشد.

- آنگاه مجموعه $L(G) = \{w \in T^* : S \xRightarrow{*} w\}$ زبان تولید شده با استفاده از گرامر G است.

- اگر $w \in L(G)$ باشد، آنگاه دنباله $S \Rightarrow w_1 \Rightarrow w_2 \Rightarrow \dots \Rightarrow w_n \Rightarrow w$ یک نتیجه‌گیری (اشتقاق)¹ از جمله w است.

- همه رشته‌های $S, w_1, \dots, w_n$ که از متغیرها و نمادهای پایانی تشکیل شده‌اند، صورت‌های جمله‌ای² از این نتیجه‌گیری هستند.

---

¹ derivation

² sentential form

- گرامر $G = (\{S\}, \{a, b\}, S, P)$ با این قوانین تولید را در نظر بگیرید: $S \rightarrow aSb$, $S \rightarrow \lambda$
- بنابراین می‌توانیم داشته باشیم : $S \Rightarrow aSb \Rightarrow aaSbb \Rightarrow aabb$
- می‌توانیم بنویسیم : $S \Rightarrow^* aabb$
- رشته $aabb$ یک جمله تولید شده توسط این گرامر است و رشته $aaSbb$ یک صورت جمله‌ای است.
- می‌توانیم حدس بزنیم که گرامر G زبان $L(G)$ را بدین صورت تعریف می‌کند : $L(G) = \{a^n b^n : n \geq 0\}$
- می‌توانیم این حدس را با استفاده از اثبات استقرایی اثبات کنیم.

- گرامر $G = (\{S\}, \{a, b\}, S, P)$ با این قوانین تولید را در نظر بگیرید: $S \rightarrow aSb$, $S \rightarrow \lambda$
- می‌توانیم حدس بزنیم که گرامر G زبان $L(G)$ را بدین صورت تعریف می‌کند: $L(G) = \{a^n b^n : n \geq 0\}$
- اول اینکه باید نشان دهیم جمله $a^n b^n$ از این گرامر به دست می‌آید.
- کافی است قانون $S \rightarrow aSb$ را n بار و قانون $S \rightarrow \lambda$ را یک بار اعمال کنیم.

- دوم اینکه باید نشان دهیم که گرامر G فقط زبان $L(G)$ را تولید می‌کند.
- پس باید نشان دهیم که همهٔ صورت‌های جمله‌ای بدین شکل هستند : $w_i = a^i S b^i$ (۱)
- فرض استقرا این است که تساوی (۱) برای $i = 1$ برقرار است.
- حال اگر تساوی (۱) برای هر $0 \leq i \leq n$ برقرار باشد، باید نشان دهیم برای $i = n + 1$ نیز برقرار است.
- برای به دست آوردن w_{n+1} فقط می‌توانیم یک قانون را اعمال کنیم و آن هم قانون $S \rightarrow aSb$ است. پس الزاما داریم: $w_{n+1} = a^{n+1} S b^{n+1}$
- نتیجه می‌گیریم همهٔ صورت‌های جمله‌ای این گرامر به شکل تساوی (۱) هستند، پس گرامر G فقط زبان $L(G)$ را تولید می‌کند.

- گرامری را بیابید که زبان L را تولید می‌کند : $L = \{a^n b^{n+1} : n \geq 0\}$

- گرامری را بیابید که زبان L را تولید می‌کند : $L = \{a^n b^{n+1} : n \geq 0\}$
- گرامر $G = (\{S, A\}, \{a, b\}, S, P)$
- با قوانین تولید : $S \rightarrow Ab$, $A \rightarrow aAb$, $A \rightarrow \lambda$

- می‌توانیم در بسیاری مواقع جواب را به طور شهودی حدس بزنیم.
- برای اینکه نشان دهیم زبان L که حدس زده‌ایم توسط گرامر G تولید می‌شود، باید:
- (۱) نشان دهیم که همه $w \in L$ توسط گرامر G با شروع صورت جمله‌ای S به دست می‌آیند،
- (۲) هر جمله به دست آمده‌ای از گرامر G در زبان L است.

- الفبای $\Sigma = \{a, b\}$ و گرامر G با قوانین زیر را در نظر بگیرید:
 $S \rightarrow SS$, $S \rightarrow \lambda$, $S \rightarrow aSb$, $S \rightarrow bSa$
- زبان $L(G)$ را تعیین کنید.

- الفبای $\Sigma = \{a, b\}$ و گرامر G با قوانین زیر را در نظر بگیرید:
 $S \rightarrow SS$, $S \rightarrow \lambda$, $S \rightarrow aSb$, $S \rightarrow bSa$
- فرض کنید $n_a(w)$ و $n_b(w)$ تعداد تکرارهای a و b را در رشته w را نشان می‌دهند.
- در اینصورت داریم: $L = \{w : n_a(w) = n_b(w)\}$

$$S \rightarrow SS, S \rightarrow \lambda, S \rightarrow aSb, S \rightarrow bSa -$$

$$L = \{w : n_a(w) = n_b(w)\} -$$

- اول اینکه باید اثبات کنیم هر جمله‌ای توسط گرامر G تولید می‌شود، در زبان L وجود دارد.
- همهٔ صورت‌های جمله‌ای که در گرامر G تولید می‌شوند، تعداد a و b برابر دارند، چرا که قوانینی که یک a به صورت جمله‌ای اضافه می‌کنند، یک b نیز اضافه می‌کنند.
- بنابراین هر جمله‌ای که در $L(G)$ است، در L نیز وجود دارد.

$$S \rightarrow SS, S \rightarrow \lambda, S \rightarrow aSb, S \rightarrow bSa -$$

$$L = \{w : n_a(w) = n_b(w)\} -$$

- دوم اینکه باید اثبات کنیم همهٔ جمله‌هایی که در L وجود دارند، توسط گرامر G به دست می‌آیند.

- حالت‌های مختلف را در نظر می‌گیریم:

- اگر $w = aw_1b$ باشد، از آنجایی که تعداد a و b های w برابر است، تعداد a و b های w_1 هم برابر است.

پس w_1 هم در L است. بنابراین w از این قانون به وجود آمده است: $S \rightarrow aSb$

- اگر $w = bw_1a$ باشد، به طور مشابه با حالت اول استدلال می‌کنیم.

- اگر $w = a \dots a$ باشد، به صورت زیر استدلال می‌کنیم. فرض کنید به ازای مشاهده هر a یک واحد به یک شمارنده اضافه کنیم و به ازای مشاهده هر b یک واحد از شمارنده کم کنیم. در پایان این شمارش باید شمارنده به صفر برسد (چون تعداد a و b برابر است).
- پس در این حالت سوم که w با a شروع می‌شود و پایان می‌یابد، شمارنده باید قبل از اتمام رشته، یک بار به صفر رسیده باشد. در آن نقطه که شمارنده به صفر رسیده است، رشته‌ای به نام w_1 به دست آورده‌ایم که تعداد a و b در آن برابر است. دوباره از نقطه صفر در وسط رشته شروع می‌کنیم و در پایان شمارنده به صفر می‌رسد. پس در قسمت دوم رشته‌ای به نام w_2 به دست آورده‌ایم که تعداد a و b در آن برابر است.
- بنابراین در این حالت سوم $w = w_1 w_2$ جایی که هر دو رشته w_1 و w_2 در زبان هستند. پس برای این رشته می‌توانیم از قانون $S \rightarrow SS$ استفاده کنیم.
- در حالت چهارم $w = b \dots b$ مشابه حالت سوم استدلال می‌کنیم.

- گرامر $G_1 = (\{A, S\}, \{a, b\}, S, P_1)$ با قوانین تولید P_1 به صورت زیر را در نظر بگیرید.

$$S \rightarrow aAb| \lambda, \quad A \rightarrow aAb| \lambda$$

- علامت خط عمودی | به معنی «فصل منطقی» (یا ی منطقی) است. بدین معنی که سمت چپ یک قانون می‌تواند عبارت اول در سمت راست قانون «یا» عبارت دوم در سمت راست قانون را نتیجه دهد.

- پس در این گرامر چهار قانون تولید داریم.

- زبان تولید شده توسط این گرامر برابر است با: $L(G_1) = \{a^n b^n : n \geq 0\}$

- گرامر $S \rightarrow aS|\lambda$ چه زبانی را تولید می‌کند؟
- گرامر $S \rightarrow aS|a$ چه زبانی را تولید می‌کند؟
- گرامر $S \rightarrow aS$ چه زبانی را تولید می‌کند؟

- گرامر $S \rightarrow aS|\lambda$ چه زبانی را تولید می‌کند؟ $L_1 = \{\lambda, a, aa, \dots\}$
- گرامر $S \rightarrow aS|a$ چه زبانی را تولید می‌کند؟ $L_2 = \{a, aa, \dots\}$
- گرامر $S \rightarrow aS$ چه زبانی را تولید می‌کند؟ $L_3 = \{\} = \emptyset$

- یک ماشین¹ (اتوماتون) مدلی انتزاعی از یک کامپیوتر (محاسبه‌گر) دیجیتال است.
- یک ماشین سازوکاری (مکانیزم)² برای خواندن رشته ورودی دارد (که این رشته‌ها بر روی الفبایی تعریف شده‌اند).
- رشته ورودی بر روی یک فایل ورودی³ نوشته شده است که ماشین آن را می‌خواند.
- یک فایل ورودی از سلول⁴ (خانه) هایی تشکیل شده است به طوری که هر نماد از رشته ورودی در یک سلول نوشته می‌شوند.

---

¹ automaton

² mechanism

³ input file

⁴ cell

- سازوکار خواندن رشته ورودی قادر به تشخیص انتهای رشته است.
- یک ماشین می‌تواند یک خروجی نیز تولید کند.
- یک ماشین می‌تواند یک حافظه¹ موقت نیز داشته باشد، که تشکیل شده است از تعداد نامحدودی سلول برای نگهداری نمادهایی از یک الفبا (لزوما این الفبا با الفبای رشته ورودی یکسان نیست).
- ماشین می‌تواند محتوای حافظه را بخواند و تغییر دهد.
- ماشین همچنین یک واحد کنترل² دارد که می‌تواند در یکی از حالت‌های داخلی³ باشد، به طوری که تعداد حالت‌ها محدود است.
- ماشین می‌تواند با یک روش تعیین شده از یک حالت به یک حالت دیگر برود.

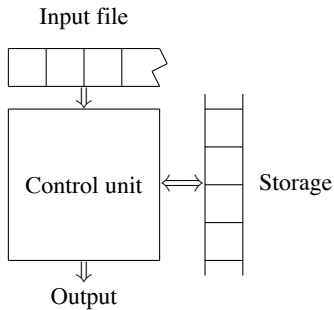
---

¹ storage

² control unit

³ internal state

- شکل زیر، یک ماشین را در حالت کلی نشان می‌دهد.

- یک ماشین در بازه‌های زمانی گسسته عمل می‌کند.
- در هر نقطهٔ زمانی، واحد کنترل در یک حالت داخلی است و سازوکار ورودی، یک نماد را از فایل ورودی می‌خواند.
- حالت داخلی واحد کنترل در نقطهٔ زمانی بعدی، با یک تابع گذار¹ تعیین می‌شود.
- تابع گذار (انتقال)، حالت بعدی را بر اساس حالت فعلی، نماد فعلی بر روی ورودی، و اطلاعات فعلی روی حافظه تعیین می‌کند.
- در هر گذار از یک حالت به حالت دیگر، می‌تواند خروجی نیز تولید شود و یا اطلاعات روی حافظه تغییر کند.
- یک حالت از واحد کنترل، فایل ورودی، و حافظه را یک پیکربندی² می‌گوییم.
- گذار از یک پیکربندی به پیکربندی دیگر را یک حرکت³ نامیم.

---

¹ transition function

² configuration

³ move

- همهٔ ماشین‌هایی که بررسی می‌کنیم، از این مدل کلی پیروی می‌کنند.
- همهٔ ماشین‌ها یک واحد کنترل دارند، اما تفاوت آنها در تولید خروجی و نوع حافظهٔ آنها است.
- خواهیم دید که نوع حافظه، توانایی ماشین‌ها را برای شناسایی زبان‌ها تعیین می‌کند.

- ماشین‌ها می‌توانند قطعی¹ و یا غیر قطعی² باشند.
- یک ماشین قطعی، ماشینی است که در آن هر حرکت به طور منحصر به فرد به ازای پیکربندی فعلی تعیین شده است.
- بدین معنی که در یک ماشین قطعی، اگر حالت داخلی، ورودی، و محتوای حافظه را بدانیم، می‌توانیم دقیقاً رفتار ماشین را در آینده پیش‌بینی کنیم.
- در یک ماشین غیرقطعی، در هر نقطه زمانی، با توجه به پیکربندی فعلی، چندین امکان برای حرکت وجود دارد، پس تنها می‌توانیم مجموعه‌ای از حرکت‌های ممکن را پیش‌بینی کنیم.

---

¹ deterministic

² nondeterministic

- یک ماشین که خروجی آن فقط «بله» و «خیر» است را یک پذیرنده¹ می‌نامیم.
- به ازای یک رشته داده شده، یک پذیرنده رشته را یا قبول می‌کند و یا رد می‌کند.
- ماشینی که توانایی تولید رشته‌ها در خروجی را داشته باشد، مبدل² می‌نامیم.

---

¹ accepter

² transducer

- علاوه بر اینکه یادگیری مبحث زبان‌ها و ماشین‌ها به ما روش فکر کردن در مسائل محاسباتی را می‌آموزد، زبان‌های صوری و گرامرها به طور گسترده‌ای در طراحی زبان‌های برنامه‌نویسی و کامپایلرها کاربرد دارند.
- برای طراحی یک زبان برنامه‌نویسی و تولید یک کامپایلر ابتدا نیاز به تعریف گرامر آن زبان داریم.

- برای مثال، قوانین تعریف یک متغیر در زبان برنامه‌نویسی سی چنین است:
- نام متغیر (۱) دنباله‌ای از حروف انگلیسی (کوچک و بزرگ)، ارقام، و زیرخط^۱ است و (۲) تنها می‌تواند با حروف و زیرخط آغاز شود.
- پس گرامر آن را می‌توانیم بدین صورت تعریف کنیم:

$$\begin{aligned}
 \langle \text{name} \rangle &\rightarrow \langle \text{letter} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \langle \text{underscore} \rangle \langle \text{rest} \rangle \\
 \langle \text{rest} \rangle &\rightarrow \langle \text{letter} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \langle \text{digit} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \langle \text{underscore} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \lambda \\
 \langle \text{letter} \rangle &\rightarrow a|b|\dots|z|A|B|\dots|Z \\
 \langle \text{digit} \rangle &\rightarrow 0|1|\dots|9 \\
 \langle \text{underscore} \rangle &\rightarrow \_
 \end{aligned}$$

---

^۱ underscore

$\langle \text{name} \rangle \rightarrow \langle \text{letter} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \langle \text{uscore} \rangle \langle \text{rest} \rangle$
 $\langle \text{rest} \rangle \rightarrow \langle \text{letter} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \langle \text{digit} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \langle \text{uscore} \rangle \langle \text{rest} \rangle \mid \lambda$
 $\langle \text{letter} \rangle \rightarrow a|b|\dots|z|A|B|\dots|Z$
 $\langle \text{digit} \rangle \rightarrow 0|1|\dots|9$
 $\langle \text{uscore} \rangle \rightarrow \_$

- در مثال فوق مجموعه متغیرها شامل $\langle \text{name} \rangle, \langle \text{rest} \rangle, \langle \text{letter} \rangle, \langle \text{digit} \rangle, \langle \text{uscore} \rangle$ و مجموعه پایانه‌ها شامل حروف و ارقام و زیرخط می‌شوند.

- نام متغیر a^0 را از این گرامر اینگونه به دست می‌آوریم:

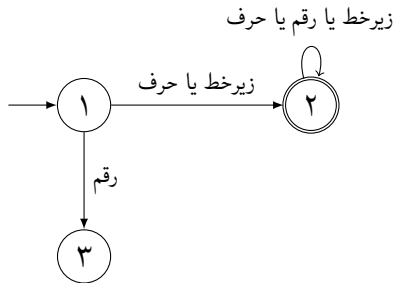
$$\langle \text{name} \rangle \Rightarrow \langle \text{letter} \rangle \langle \text{rest} \rangle \Rightarrow a \langle \text{rest} \rangle \Rightarrow a \langle \text{digit} \rangle \langle \text{rest} \rangle \Rightarrow a^0 \langle \text{rest} \rangle \Rightarrow a^0$$

- همچنین می‌توانیم ماشینی طراحی کنیم که به ازای یک رشته داده شده پاسخ دهد که آیا رشته داده شده به عنوان یک نام متغیر مورد قبول است یا خیر.
- چنین ماشینی چنانکه اشاره شد یک پذیرنده است.

- واحد کنترل یک ماشین (پذیرنده و یا مبدل) معمولاً به صورت یک گراف نمایش داده می‌شود.
- عملیات محاسبه (پذیرش یا تبدیل) از یکی از رأس‌ها (که با یک یال بدون مبدأ مشخص شده است) آغاز می‌شود.
- در هر واحد زمان، ماشین یک نماد را از ورودی می‌خواند.
- فرض کنید یالی با برچسب a از رأس x به رأس y وجود دارد. وجود این یال بدین معنی است که ماشین با خواندن نماد a از ورودی از حالت x به حالت y می‌رود.
- اگر خواندن یک رشته در حالتی به پایان برسد که با دو دایرهٔ تودرتو نشان داده شده است، رشته پذیرفته می‌شود.

- ماشین زیر نام یک متغیر را در زبان برنامه‌نویسی سی می‌پذیرد یا رد می‌کند.
- ماشین در حالت ۱ آغاز می‌شود. در هر گام، یک نماد از رشته ورودی خوانده می‌شود.
- اگر رشته‌ای در حالت ۲ پایان یابد، رشته مورد نظر پذیرفته می‌شود، در غیر این صورت رشته رد می‌شود.

- در گراف واحد کنترل مربوط به یک مبدل، فرض کنید یالی با برچسب a/b از رأس x به y وجود دارد. وجود این یال بدین معنی است که با خواندن نماد a ماشین از حالت x به حالت y می‌رود و نماد b را در خروجی تولید می‌کند.
- برچسب a/λ بدین معنی است که با خواندن نماد a از ورودی، ماشین نماد λ را در خروجی تولید می‌کند و یا به عبارتی نمادی در خروجی نمی‌نویسد.

- یک مبدل طراحی کنید که یک عدد دودویی را به صورت یک رشته دریافت کند و معادل آن را در مبنای ۸ در خروجی بنویسد. برای مثال با دریافت رشته 001101110 از ورودی، مبدل رشته ۱۵۶ را تولید می‌کند. فرض کنید طول رشته ورودی همیشه مضربی از ۳ است.

- یک مبدل طراحی کنید که یک عدد دودویی را به صورت یک رشته دریافت کند و معادل آن را در مبنای ۸ در خروجی بنویسد. برای مثال با دریافت رشته 001101110 از ورودی، مبدل رشته 156 را تولید می‌کند. فرض کنید طول رشته ورودی همیشه مضربی از ۳ است.

